

C. PLINII SECUNDI
HISTORIÆ MVNDI

Libri XXXVII.

CVM CASTIGATIONIBVS ET ADNOCATIONIBVS DOCTIS. & variis præterea lectionibus
ex mss. compluribus ad oram paginarum
accurate indicatis.

Ex nouissima & laboriosissima editione

IACOBI DALECHAMPI;
Medici, Cadomensis.

Cum INDICE duplici, utroque locupletissimo.

Accedunt iam primum PAULI CIGALINI Comensis prælectiones duæ eruditiss.

Vna De vera patris nostri PLINII: altera De fide & auctoritate ipsius.

FRANCOVRTI,
Apud Claud. Marnium & heredes Joan. Aubrij.
M. DC. VIII.

Cum Gratia & Præuilegio Sac. Cæs. Mæstatis.

ANNOTATIONES.

Artemidorus primo Onirocriti-
cā ex Euzani sententia in Eroticiis.
Camelos didos vult, quasi καμηλούς,
ὅτι βαδίζονται μίσην τὰς μίρας κάμητις.
Rhodig. cap. 18. 7.

^b Διπλῆς & διμῆτος Græci vocant.
Hesychio, τέλει ἐχθάρει· ἰπταρσάσι· ἢ
τὰ τῶν ἐχθ· φέρων ἰπ· τῶ· ὤμων πλωμα-
τα. De us Diodor. 3. Biblioth. πῆλιστα
δὲ ἢ διαρρύτατα ἦν καμῆλ· ἢ τριφ· τῶν
δὲ ψιλῶν· ἢ δ· πον· ἢ διπλοῦ σαπιλοῦ·
τῶν τῶ κατὰ τῶν γάχην κύριον· καὶ δὲ
τῶν διπλοῦ ὀνομαζομένων.

^c Varro de ling. Lat. *Camelus*
mine Syriaco in Latium· τῶν
κάνδρα camelopardalis· νεκρῶν
quod erat signa ut camelus, κα-
p n'h:ta (vulgo Giraffe.) Eam
curatissime descripsit lib. 43.
τῶ καμ· λ· πωρδ· ἢ τῶν ὀνομαζο-
μενων· ὅτι τὸν σῆμα ἐπὶ τῶν
χθρ· ἢ σῆμα ἰνδὸν ἐχθρ·. H. Lodi-
u. in opt. ὠ· 110. Solinus cap 33.
Dimeris· ἢ *confusa* genus pasci-
mels.

Politianus cap 3 Miscellan.

De chao, & cepho. CAP. XIX.

Pompeii Magni primum ludi ostenderunt
li² raphium vocabant, effigie lupi, pardorum maculis. Idem
Æthiopia, quas vocant³ b cephos, quarum pedes posteriores
bus humanis & cruribus, priores manibus fuere similes. Hoc
postea Roma non vidit.

¹ Chama. Ch. &
in eund. vel,
chaum.
² rufum. Ch.
³ cephus. Ch.

ANNOTATIONES

^a Fortassis Thæm: vulgo lupum
ceruarium: qui Genetiam nostram
esse putant verisimiliora loqui vide-
dentur. Alii sic dictas putant zibetas.
siue catos zibetas.

^b Strab. lib. 15. καὶ τῶν vocat
que tradit facie Satyro simile.
inter vrsam & canem. ἢ in Æthi-
nasci, semiulpem nunc appellat.

Derhinoceros. CAP. XX.

Idem ludis & rhinoceros, vnius in nare¹ cornu, qualis saepe
fus. Alter hic genitus hostis elephanto: cornu ad saxa limato
parat se pugnae, in dimicatione aluum maxime petens, quam loca
se molliorem. Longitudo ei par, crura multo breuiora, color burn

¹ cornus. M. Ch.

ANNOTATIO.

^a Pausanias Æthiopicum taurum
esse putat, ac super cornu quod in na-
re prominet. alterum habere, sed dexi-
guum Rhinoceros & Hippopotam-
um Romæ primum visos Dion. li. ii
bir. Augusto triumphante de Cleopa-

tra. Martial 22. 3.
Namque procerum cornu gemino
tulis usum,
Latias ut impostas taurum alio
pilo.
Vide Politian. cap. 56. Miscell.

De lycibus, & sphingibus, & crocutis, cercopithecis, Indiciis bubonibus,
crocutis, eale, tauris Æthiopia, mantichora monoceros, casalis
pa, basilisco, CAP. XXI.

Lyncas vulgo frequentes & sphingas, fusco pilo, mammis
lore geminis, Æthiopia generat, multaque alia¹ monstru-
lia: pennatos equos, & cornibus armatos, quos Pegasus vocat
Crocutas, velut ex cane lupoque³ conceptos, omnia demum
frangentes, protinusque deuorata conficientes ventre: Cercopi-
cos nigris caputibus, pilo⁴ asinino, & dissimiles cæteris vocat⁵

¹ mantra. M. V.
monstr. Ch.
² pinnatos. Ch.
³ conceptas. Ch.
⁴ asini. Ch.
⁵ Indi equos v-
picines. ex
Strab. lib. 12.